

वातव्य m. patron. von वातकि gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151.
 वातलोभ m. *Aufregung des Windes (im Körper)* KATHS. 120, 49; vgl.
 वातेन नुभितः 94, 103.
 वातखुडा f. = वात्या, पिच्छितस्फोट, वामा und वातशोषित H. an. 4, 72. — Vgl. वातकुडा.
 वातगण्डा f. N. einer best. Gesellschaft: वातगण्डाव्यया पर्षदा RĪGĀ-TAR. 7, 995. adj. zu dieser Gesellschaft gehörig 1179.
 वातगामिन् 1) schnell wie der Wind gehend. — 2) m. Vogel ÇABDĀR-THAK. bei WILSON.
 वातगुल्म m. 1) Sturmwind TRIK. 1, 1, 77. — 2) eine best. Krankheit MĀRK. P. 39, 55.
 वातगोप adj. den Wind zum Hüter habend AV. 2, 12, 1.
 वातघ्न adj. 1) dem Winde (als humor) entgegenwirkend SUÇR. 1, 153, 2, 2, 108, 13. 385, 8. तैल P. 3, 2, 53. Schol. KĀLAĀKRA 2, 126. — 2) m. N. pr. eines der Söhne des Viçvāmitra MBH. 13, 253. — 3) f. ई a) Bez. verschiedener Pflanzen: = शालपर्णी, अश्वगन्धा und शिम्बुत्तुप RĪGĀN. im ÇKDR. = वला AUSH. 53. — b) N. einer Schutzgottheit der Kinder WEBER, KRSHNĀG. 230.
 वातचक्र n. Windrose VARĀH. BRH. S. 7, Z. 2. Unterschr. in Adhj. 27. Verz. d. Cambr. H. 34. 36.
 वातचोदित adj. vom Winde gescheucht RV. 1, 58, 5. 141, 7.
 वातज्ञ adj. vom Winde (als humor) veranlasst SUÇR. 2, 303, 3. ÇĀRṆG. SĀM. 1, 7, 70.
 वातज्ञव m. N. pr. eines Dāmons LALIT. ed. Calc. 394, 11.
 वातज्ञा adj. aus dem Winde entsprungen AV. 1, 12, 3.
 वातज्ञाम m. pl. N. pr. eines Volkes: ०र्योर्गा: MBH. 6, 362; vgl. VP. (II) 2, 173.
 वातज्ञित् adj. so v. a. वातघ्न SUÇR. 1, 214, 13.
 वातज्ञत adj. windgetrieben, windschnell RV. 1, 58, 4. 63, 8. 140, 4. 4, 33, 1. 6, 6, 3. 8, 43, 4. 10, 170, 1. AV. 4, 13, 1.
 वातज्ञति m. N. pr. eines Rshi; s. u. वातरशन.
 वातज्ञ्वर m. ein durch den Wind (als humor) veranlasstes Fieber Verz. d. Oxf. H. 318, b, 5 v. u. Verz. d. B. H. No. 949.
 वातएउ m. patron. von वतएउ gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. Schol. zu 108. f. वातएडी 109. Schol.
 वातएय m. patron. von वतएउ P. 4, 1, 108. gaṇa गर्गादि zu 105.
 वातएयायनी f. zu वातएय gaṇa लोहितादि zu P. 4, 1, 18. Schol. zu 109.
 वातनून n. in der Luft umherfliegende Flocken HĀR. 23.
 वातत्राणा n. ein Schutz vor Wind P. 6, 2, 8.
 वातर्विप् adj. im Winde stürmend: die Marut RV. 5, 54, 3. 57, 4.
 वातश्रुदा bei WILSON fehlerhaft für वातकुडा.
 वातध्वज m. das Banner des Windes d. i. Wolke ÇABDAM. im ÇKDR.
 वातनामैन् m. Bez. bestimmter Anrufungen des Windes, mit Libationen verbunden, Comm. zu TS. II, 804, 1. 813, 14. TS. 2, 4, 9, 1. 5, 4, 9, 1. KĀTU. 11, 10. ÇAT. BR. 14, 2, 2, 1. KĀTU. ÇR. 26, 6, 1.
 वातनाशन adj. = वातघ्न SUÇR. 2, 53, 7.
 वातधम adj. Wind blasend VOP. 26, 55.
 वातपट m. Segel: प्रवरूपो चलवातपटध्वजे KATHS. 101, 174. — Vgl.

मरुत्पट.

वातपति m. Herr der Vāta, N. pr. eines Sohnes der Sattrāḡit HĀRIV. 2077. MBH. 1, 7000. — Vgl. वाताधिप.
 वातपत्नी f. Winds-Gattin: दिशः AV. 2, 10, 1.
 वातपर्याप m. eine best. entzündliche Augenkrankheit SUÇR. 2, 314, 16.
 वातपान n. Windschirm, vielleicht Bez. eines Theiles des Gewandes TS. 6, 1, 1, 3.
 वातपालित m. Bein. Gopālita's UGĀVAL. zu UNĀDIS. 4, 1.
 वातपित्तक adj. auf dem Winde (als humor) und der Galle beruhend: विकार ÇĀRṆG. SĀM. 1, 7, 19.
 वातपित्तज्ञ adj. vom Winde (als humor) und von der Galle herrührend: मातुलुङ्गस्य निर्यासं गुडाज्येन समन्वितम्। वातपित्तज्ञगूलानि कृत्ति वै पान्योगतः || GĀRUPA-P. 188 im ÇKDR.
 वातपित्तञ्वर m. ein vom Winde (als humor) und von der Galle herrührendes Fieber Verz. d. Oxf. H. 318, b, 4 v. u.
 वातपुत्र m. ein Sohn des Windes: 1) Schwindler, = मरुधूर्त MED. r. 296. = विट, धर HĀR. 139. — 2) Bein. a) Bhīmasena's. — b) Hanuman's MED.
 वातपू adj. etwa windlauter AV. 18, 3, 37.
 वातपोय m. Butea frondosa AK. 2, 4, 2, 10.
 वातप्रमो (वातप्रमो) UNĀDIS. 4, 1). Declin. VOP. 3, 56. fg. UGĀVAL. zu UNĀDIS. 4, 1. 1) adj. den Wind hinter sich lassend RV. 4, 58, 7. — 2) m. a) eine Antilopenart AK. 2, 3, 7. H. 1293. HALĀJ. 2, 75. — b) Pferd. — c) Ichneumon UNĀDIVṆ. im SĀMĀKSHIPTAS. nach ÇKDR.
 वातफुल्लान्न n. Lunge (फुफ्फुस) BUÇRIPR. im ÇKDR. cholic, flatulence, borborygmi WILSON nach ders. Aut.
 वातबलास m. eine best. Krankheit Verz. d. Oxf. H. 306, b, 13.
 वातबहुल adj. blähend: धान्यानि VARĀH. BRH. S. 15, 13.
 वातध्वज् adj. von unbekannter Bed. in der Stelle: वातध्वजा (vielleicht वाताध्वजा zu lesen) स्तनयन्वेति वृष्ट्या AV. 1, 12, 1.
 वातमज (वातम् + मज्) adj. den Wind treibend, windschnell P. 3, 2, 28. VĀRT. VOP. 26, 30 (नाम्नि d. i. संज्ञायाम्). मृगा: P., Schol. कदम्बकं वातमजं मृगाणाम् BHATṬ. 2, 17. m. Gazelle GĀTĀDH. im ÇKDR.
 वातमाण्डली f. Wirbelwind TRIK. 1, 1, 80; vgl. वातस्य माण्डली HALĀJ. 1, 77.
 वातमायस्, nom. ०यास् वातम् घ्राया: Padap., scheint eine Entstellung zu sein AV. 13, 2, 42.
 वातमृग m. eine Antilopenart AK. 2, 3, 7. H. 1293.
 वातय् (von वात), ०यति (सुखमेव नयोः, गतिमुखमेव नयोः) DHĀRUP. 33, 30. Jmd Wind zufächeln: वातयति व्यञ्जनेन पतिं पतिव्रता KĀC. bei WEST.
 वातयत्नविमानक n. ein künstlicher, vom Winde getriebener (in der Luft schwebender) Wagen KATHS. 43, 44.
 वातर (von 2. वा) m. Wind BHAR. im DVIRŪPAK. nach WILSON.
 वातर adj. windy, stormy; swift (as the) wind WILSON.
 वातरंज् adj. = वातरंज् MBH. 3, 13190.
 वातरंज् adj. windschnell NAIGH. 2, 15. der Wagen der Açvin RV. 5, 77, 3. 8, 34, 17. VS. 9, 8. — MBH. 1, 5840. 3, 1720. 2795. R. GORR. 2, 72, 23. BHĀG. P. 3, 19, 9.
 वातरक्त n. 1) Wind (als humor) und Blut SUÇR. 2, 37, 20. — 2) eine